

66.

U s t a w a

z dnia 17 stycznia 1922 r.

w przedmiocie poboru należitości ekwiwalentowej na obszarze b. dzielnicy austriackiej za rok 1922.

Art. 1. Tytułem należitości ekwiwalentowej w myśl poz. tar. 106 B e) austr. ustawy z 13 grudnia 1862 (Austr. Dz. Ust. P. № 89) oraz przepisów dodatkowych mają uiszczać za r. 1922:

- a) osoby, co do których obowiązek płacenia tej należitości powstał przed 1 stycznia 1919 r., — kwotę, przypadającą na rok jeden według wymiaru, dokonanego na VII dziesięciolecie, a to od majątku nieruchomego w pięciokrotnej, a od majątku ruchomego w pojedynczej wysokości;
- b) osoby, co do których obowiązek opłacania wspomnianej należitości powstał po dniu 31 grudnia 1918 r., a przed dniem 1 stycznia 1921 r., — kwotę, przypadającą na rok jeden według wymiaru, dokonanego na VII dziesięciolecie, a to od majątku nieruchomego w trzykrotnej, a od majątku ruchomego w pojedynczej wysokości;
- c) osoby, co do których obowiązek opłacania tej należitości powstał dopiero w r. 1921, — tak od majątku nieruchomego jak ruchomego — całoroczną kwotę, przypadającą za rok 1921.

Art. 2. O ile obowiązek opłacania należitości ekwiwalentowej powstanie dopiero w r. 1922, wymiar nastąpi według dotychczasowych przepisów ustawowych; wezwanie płatnicze powinno jednak obejmować tylko kwotę, przypadającą na czas do końca 1922 r.

Art. 3. Majątki, będące własnością gmin politycznych i powiatów, zwalnia się od należitości ekwiwalentowej, przypadającej za rok 1922.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

67.

U s t a w a

z dnia 24 stycznia 1922 r.

o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielenia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych państwowej gwarancji finansowej do sumy Ł. 2.000.000 dla zobowiązań, zaciągniętych przez organizacje rolniczo-handlowe, na zakup zagranicą środków produkcji rolnej.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielenia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych państwowej gwarancji finansowej do wysokości Ł. 2.000.000 dla zobowiązań, jakie będą zaciągnięte przez organizacje rolniczo-handlowe względem firm zagranicznych, w celu sprowadzenia do Polski artykułów, służących do podniesienia produkcji rolnej, a mianowicie: nawozów sztucznych i surowców do ich wyrobu, maszyn rolniczych, nasion, paszy treściwej oraz inwentarza roboczego i zarodowego.

Art. 2. Gwarancja powyższa obejmować może tylko te zobowiązania organizacji rolniczo-handlowych, które zaciągnięte będą przed 1 lutego 1923 roku, a nie będą pokryte do dnia 15 marca 1923 roku.

Art. 3. Minister Skarbu po porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych dokona podziału ogólnej sumy gwarancji Ł. 2.000.000 między poszczególne organizacje rolniczo-handlowe.

Art. 4. Powyższej gwarancji Minister Skarbu może udzielić po uzyskaniu dostatecznego zabezpieczenia na rzecz Skarbu.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński